

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a személyesen eljáró **felperes neve** (felperes címe szám alatti lakos) felperesnek - a dr. Keller András ügyvéd (Siófok, Fő utca 47-53. I/5.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen közgyűlési határozat megsemmisítése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2009. április 29. napján kelt 24.P.22.012/2008/18. számú ítélete ellen az alperes részéről 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy az alperes közgyűlésének 1/2008.(12.03.) számú határozatát az alperes fegyelmi bizottságának 1/2008.(11.19.) számú határozatára is kiterjedően megsemmisítettnek tekinti.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az alperesi vadászegyesület elnöke 2008. november 2. napján fegyelmi eljárást rendelt el a felperessel szemben, a fegyelmi szabályzat 4.§ a), d), e) és f) pontjában foglalt fegyelmi vétségek elkövetésének alapos gyanúja miatt. Az elrendelő határozat külön nevesíti a vadászegyesület vadászati jogának veszélyeztetését és a szándékos károkozást.

Az alperesi vadászegyesület fegyelmi bizottsága a 2008. november 18-án és november 24-én megtartott fegyelmi tárgyalások alapján hozott 1/2008.(11.19.) számú határozatával az alperest vadászati tisztségéből a választási időszak végéig eltiltotta, vadászati jogát egy évre felfüggesztette és 400.000 forint pénzbírsággal sújtotta, mely utóbbi fegyelmi büntetés végrehajtását öt évre felfüggesztette. A felperes terhére róta, hogy a vadászati felügyelőség felé tett bejelentésében az alperest hamis színben tüntette fel, vadászmesterként nem vezetett teríték

nyilvántartást és vadazonosító nyilvántartást, nem volt tisztában a vadföldnek a vadgazdálkodásban betöltött szerepével, veszélyeztetve ezáltal a vadászegyesület törvényes működését és vadászati jogát. Kárt okozott az alperesnek, mert a pályázati feltételek ismeretében csökkentette a vad életterét, a környező területek vadösszetartó képességét és búvóhely nagyságát, az alperesi intéző bizottság döntése ellenére E. Cs.-t vadásztatta, a szomszédos területeken vadászatra jogosult személyektől pedig a 300 méternél közelebbi magaslesek elhelyezéséhez szükséges engedélyt nem szerezte be. Tiltott, illetve szabálytalan vadászati tevékenységet folytatott, amikor tilalmi időben egy db rókat és két db tőkésréce gácsért ejtett el, illetve a beírókönyvben feltüntetettekkel szemben nem a I/1. körzetben, hanem a I/2. körzetben vadászott.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi vadászegyesület közgyűlése az 1/2008.(12.03.) számú határozatával a fegyelmi bizottság 1/2008.(11.19.) számú határozatát helybenhagyta.

A felperes keresetében a fegyelmi bizottság 1/2008.(11.19.) számú és a közgyűlés 1/2008.(12.03.) számú határozatának megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint az alperes eljárása során megsértették a fegyelmi szabályzat rendelkezéseit, amikor a fegyelmi eljárás megindításakor a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúját alátámasztó tényeket nem közölték vele, elfogultsági kifogását érdemben nem vizsgálták, fegyelmi felelősségét pedig olyan cselekmények miatt is megállapították, amelyek tárgyában a fegyelmi eljárást nem rendelték el. Állította továbbá, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján fegyelmi felelőssége nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság az alperes közgyűlésének 1/2008.(12.03.) számú határozatával elfogadott, az alperesi fegyelmi bizottság 1/2008.(11.19.) számú határozatát megsemmisítette. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperessel sem a fegyelmi eljárás elrendelésekor, sem a fegyelmi tárgyaláson nem közölték a fegyelmi vétség gyanúját megalapozó tényeket és körülményeket, mellyel a felperes eljárási jogait, elsősorban a védekezéshez való jogát súlyosan csorbították. Az alperesi határozatokat érdemben is vizsgálva bizonyítottanak találta 10.000 forint összegben a felperesi károkozást, továbbá a tiltott, illetve szabálytalan vadászati tevékenység folytatását. A kiszabott fegyelmi büntetést azonban a fegyelmi eljárás szabályos lefolytatása esetén is eltúlzottnak ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében az alperes fellebbezett. Nem vitatta, hogy az egyes eljárási cselekmények során a fegyelmi szabályzattól eltértek, ezeket azonban az ügy érdemét tekintve nem ítélte olyan súlyúaknak, melyek az eljárás eredményeként született határozat hatályon kívül helyezésére adnának alapot. A fegyelmi eljárást elrendelő határozat ugyanis a felperessel szembeni gyanú lényegét a szabályzatra utalással tartalmazta, az eljárás elrendelésekor pedig J. Z. titkár B. L. egyesületi tag jelenlétében részletes tájékoztatást adott a felperesnek a fegyelmi eljárás elrendelésének indokáról. A felperes a fegyelmi tárgyalás során ismételten tudomást szerezhetett az eljárás alapjául szolgáló tényekről és körülményekről, így védekezésének előterjesztésében nem korlátozták. A kiszabott fegyelmi büntetést az elsőfokú

bíróság által bizonyítottanak talált három fegyelmi vétség mellett sem találta eltúlzottnak.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 10.§-ának (1) bekezdése értelmében a tagnak törvényben biztosított joga, hogy a törvénysértő határozat megsemmisítését kérje. A megtámadott határozat felülvizsgálata során a bíróságnak nem csak a törvény előírásaira, hanem a társadalmi szervezet alapszabályára és egyéb belső szabályzatára is figyelemmel kell lennie. Az elsőfokú bíróság helyesen utalt rá, hogy a társadalmi szervezet eljárása és ennek alapján hozott határozata akkor is törvénysértő, ha saját alapszabályának és egyéb belső szabályzatának rendelkezéseit nem tartja be (BH.1997.250.).

Az alperes 2008. október 23-án elfogadott, és az 1.§ (3) bekezdése alapján a felperes elleni fegyelmi eljárás során már alkalmazandó fegyelmi szabályzatának 12.§-a (1) bekezdése szerint a fegyelmi eljárást elrendelő határozatban meg kell jelölni azokat a tényeket és körülményeket, amelyek a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúját alátámasztják. A 13.§ (3) bekezdése kimondja, hogy a fegyelmi bizottság elnöke az idézés kibocsátásával egyidejűleg köteles írásban - az alapul szolgáló tények és körülmények megjelölésével - az eljárás alá vont vadászt tájékoztatni. A 15.§ (1) bekezdése értelmében a fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont vadász elé kell tárni az eljárás alapjául szolgáló tényeket és körülményeket.

A fegyelmi szabályzat idézett rendelkezései garanciális jellegűek, az eljárás alá vont személy védekezéshez való jogának érvényesülését biztosítják. Csak a pontosan megjelölt tények és körülmények alkalmasak ugyanis azoknak a vétkes cselekményeknek az azonosítására, amelyeket a fegyelmi szabályzat 4.§-a fegyelmi vétségnek minősít. Az eljárás alá vont személy ezek ismertetében tudja a gyanúsítással szemben bizonyítékait előterjeszteni, a felelősségének mértékét befolyásoló, illetve az ügy megítélésére egyébként kiható körülményeket a fegyelmi bizottság elé tárni.

A fegyelmi eljárást elrendelő határozat a fegyelmi szabályzat 12.§-ának (1) bekezdésében foglaltak ellenére az egyesület vadászati jogának veszélyeztetésére és a szándékos károkozásra általánosságban történő utalás mellett az alapos gyanút alátámasztó tényeket és körülményeket nem tartalmazza. A fegyelmi bizottság elnöke ezekről a tényekről és körülményekről az idézés kibocsátásával egyidejűleg nem tájékoztatta írásban a felperest, megsértve ezzel a fegyelmi szabályzat 13.§-ának (3) bekezdését. A fegyelmi tárgyalásról készült jegyzőkönyv az eljárás alapjául szolgáló magatartásként csak az egyesület vadászati jogának veszélyeztetését és a szándékos károkozást nevesíti, vagyis a felperes a pontos

tényeket és körülményeket a fegyelmi szabályzat 15.§-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezések ellenére a tárgyalás megkezdésekor sem ismerhette meg.

Alaptalanul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy az egyesület titkára a fegyelmi eljárást elrendelő határozat átadásakor szóban tájékoztatta a felperest az eljárás indokairól, ezáltal a fenti eljárási előírások teljesültek. Az eljárás alapjául szolgáló tények és körülmények fegyelmi szabályzat által előírt írásbeli közlését ugyanis nem pótolja a felperes és a titkár közötti magánjellegű, pontosan nem bizonyítható tartalmú beszélgetés.

Mindezekre tekintettel helyes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a fegyelmi eljárás során olyan lényeges, az ügy érdemi elbírálására kiható, és a bírósági eljárásban nem orvosolható eljárási szabálysértés történt, amely az ítélezési gyakorlatban a társadalmi szervezet tagja által indított keresetre is alkalmazott Etv. 16.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a törvénysértő eljárásban meghozott első- és másodfokú határozatok megsemmisítését indokolja.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában az egyes fegyelmi vétségek elkövetésével kapcsolatban érdemi megállapításokat is tett. Miután a határozatok megsemmisítése az eljárási szabályok megsértésén alapult, a vétségek elkövetése érdemben nem volt vizsgálható, ezért az ezzel kapcsolatos megállapításokat a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából mellőzte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából az is megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság nem csak a fegyelmi bizottság határozatát, hanem az azt helybenhagyó közgyűlési határozatot is törvénysértőnek minősítette, és a felperes mindkét határozatot támadó keresetének helyt adott. Az ítélet rendelkező része azonban ezt nem megfelelő pontossággal juttatja kifejezésre, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező rész szabatos átfogalmazása mellett hagyta helyben a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, a felperesnek azonban a másodfokú eljárásban a Pp.75.§-ának (1)- (3) bekezdése szerint megtérítendő költsége nem merült fel.

P é c s , 2009. november 19.

dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. bíró